

Richard Fischer

Tohle je můj otec Richard Fischer v Praze v roce 1922, což znamená, že v době pořízení fotky mi byl jeden rok.

Otec se narodil roku 1885 v Praze. Jeho mateřským jazykem byla němčina. Byl to rozvážný, veselý člověk, který rád působil důstojně a nadřazeně. Jeho koníčkem, kterému se vášnivě věnoval už od dětství, byla fotografie. Byl v armádě v 28. regimentu, který měl základnu v Praze. Za 1. světové války byl v Bruck an der Mur v rakouských Korutanech, kde sloužil. Vystudoval obchodní akademii a stal se taky "jednoročním dobrovolníkem". To byl rakousko-uherský institut pro maturanty, kteří byli v armádě jeden rok jako dobrovolníci a tím si zkrátili službu. Jmenovali ho praporčíkem a navíc se také stal fotografem regimentu. Fotil důstojníky na koních, pěšáky, samozřejmě taky jejich ženy a děti a různé oslavy. Časem se stal nepostradatelný. Přestože zuřila válka, na frontu ho neposlali, takže to všechno přežil schovaný ve Štýrsku. Fotografování se stalo jeho osudem.

Po 1. světové válce se mu podařilo mít agenturu jako zastoupení německých optik, kde prodávali fotoaparáty, čočky, binokuláry, mikroskopy a podobné věci. Otec sympatizoval se sociálními demokraty. Byli to liberálové, lehce orientovaní doleva.

Otcova německá agentura dobře prosperovala, tatínek si dokonce koupil auto - škodovku. Mělo ohromně velké reflektory a vypadalo velice impozantně. K autu byl taky šofér. Bylo to služební auto, a on ho přes týden používal v práci, ale o nedělích přišlo do Týnské ulice. Šofér otevřel bránu a naše rodina vyrazila na výlet.